

פרשת קרח

ויחר למשה מאוד ויאמר אל ה' אל תפן אל מחנתם לא חמור אחד מהם נשאתי ולא הרעותי את אחד מהם (טז, טו)

נראה לומר, דשני הדברים שציין משה רבנו קשורים זה בזה. דהנה המנהיג שמקבל מתנות מאנשיו, אין כל חידוש באם אינו מזלזל בהם ואינו מבייש אותם, שהרי זקוק הוא להם וירא לנפשו שאם לא יכבדם לא יתנו לו מתנות. ואולם המנהיג שאינו מקבל מתנות, בזה הוי שבח שאינו מרע לאחרים, שהרי אינו זקוק להם. ולכן ציין משה רבנו, הרי לא קבלתי מהם כלום, ובכ"ז לא הרעותי את אחד מהם.

כיוצא בזה מצינו בגמ' (מגילה כח, א) ששאל ר"ע את נחוניא הגדול במה הארכת ימים, והשיב לו, שמימיו לא קיבל מתנות ולא עמד על מידותיו.

והיינו ששני הדברים קשורים זה בזה. שאם היה מקבל מתנות לא היה חידוש בזה שלא עמד על מידותיו, שהרי נח לו לוותר כדי שיכינו לו מתנות. אך הוא לא קיבל מתנות ולא נצרך לזולת, ובכ"ז לא עמד על מידותיו.

מקור: שער שמחה